

* * *

Все, що тільки я чув,
Та сказати не вмів,
Я у тобі відчув,
Я у тобі узрів.

Ти — гармонья красок,
Ти — мелодія слів,
Ти — багатство думок,
Джерело вічних снів.

Ти — криниця туги,
Що в безмежний простір
До добра і краси
Пориває мій зір.

Ти — підойма стремлінь,
Ти — підмога для сил,
Відпочинок і тінь
Для знеможених крил.

Ти — на вічний мій біль
І отруя і лік,
Ти — нездійснена ціль,
Будь моєю вовік!

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Весною»](#);

